

[Ivar Nørgaard.]

handling her i folketetinget kommer frem med som sin hensigt, er tilfredsstillende. Hvis vi ikke finder, at det er tilfredsstillende, ja, så kan vi ikke være bundet af de i øvrigt udmærkede principper, som vi har skrevet under på. Det er netop det, der er en forudsætning for vor tilslutning, som det er fremhævet på side VII.

Jeg vil gerne sige, at jeg er stadig ikke helt tilfreds med det, lønningsministeren siger i denne sag. Lønningsministeren siger, at det må være klart, at det ikke kan gennemføres færdigt inden 1. juli i år; det kan vi simpelt hen ikke nå; det er en tidkrævende proces, og der er tusindvis af sager, der skal undersøges. Deri giver jeg lønningsministeren ret. Man kan ikke nå at færdiggøre en minutios gennemgang af samtlige honorarer og sportler og få dem placeret, det kan vi i hvert fald slet ikke nå på nuværende tidspunkt. Men det, vi udtalte i den første delbetænkning, var allerede trykt og var kommet ministeren i hænde — og i øvrigt kommet folketingsmedlemmerne i hænde — omkring juletid, og dér udtalte vi altså ønsket om, at man fik gennemført en sådan opgørelse. Det er først forleden dag, for 2-3 dage siden, at lønningsministeren har sendt et cirkulære ud til styrelserne og ministerierne om at få materialet ind. Læg mærke til, at i den henvendelse til ministerierne og styrelserne siger lønningsministeren, at han regner med at få svarene ind inden udgangen af august. Vi er nu i begyndelsen af maj; det vil sige, at man har maj, juni, juli og august — det er 4 måneder — til at få alt materialet ind. Hvis man havde bedt om det i januar, så havde vi faktisk haft materialet nu, og det havde været et langt bedre grundlag.

Men nu er det altså engang sket på den måde, det er sket, og så spørger jeg: kunne man så i hvert fald ikke få en oversigt fra ministerier og styrelser over, hvor mange af disse honorarer og sportler der ydes for funktioner, de ikke mener at kunne få varetaget som led i tjenestemandens opgaver. Det, jeg altså er interesseret i, er: hvor meget tror man der bliver tilbage af honorarer og sportler, når man har forsøgt at fordele de funktioner, som disse honorarer og sportler er betaling for, på tjenestemandsarbejdet? Hvor meget tror man så der

bliver tilbage. Jeg mener, det ville være vejledende for lønningsrådets og for folketingets vurdering af dette at få at vide, hvor meget de enkelte ministerier mener der vil være tilbage.

Jeg har forsøgt selv at finde nogen vejledning i ministerens fremsættelsestale, hvor ministeren jo har søgt at skønne over, hvor meget denne reform vil koste det danske samfund; der er en opdeling af, hvor meget det vil koste det første finansår, hvor meget det vil koste det næste og det næstfølgende. Hvis man skal have afsluttet denne sanering af honorarer og sportler inden 1. april 1970, ja, så må man jo også have afsluttet det regnestykke, og så må disse tal egentlig indgå i det skøn; som ministeren har givet, på de 195 mill. kr. for 1970-71. Jeg spørger så: hvor meget ville disse 195 mill. kr. blive større, hvis man ikke havde gennemført en sanering af honorarerne og sportlerne pr. 1. april 1970? Jeg må formode, at man har foretaget en modregning. Med hvor meget har man modregnet?

Ministeren sagde, at hvis der under udvalgsarbejdet ville fremkomme ideer, som kunne skabe større sikkerhed for en løsning af spørgsmålet, så ville han være meget imødekommende over for dem. Jeg vil allerede på nuværende tidspunkt fremsætte det forslag eller den idé, at ministeren får en oversigt fra de enkelte ministerier over, hvilke ordninger de ikke tror kan indplacere i tjenestemandenes arbejde, og hvad der altså skulle blive tilbage, som lønningsrådet så skal tage stilling til. Så ville vi i hvert fald komme til at vedtage en lov med en vis viden om, hvad konsekvenserne bliver af lønningsrådets arbejde. Jeg synes, det er lidt urimeligt, at vi skal vedtage et lovforslag og så være klar over, at kort tid efter at vi har vedtaget det, kommer der meget vigtige oplysninger ind til regeringen, bl. a. fordi regeringen selv har sat en dato, der gør, at man ikke behøver at komme med disse oplysninger, før loven er vedtaget; det synes jeg ikke er rimeligt.

Må jeg sige om ministerens omtale af differentieringsmulighederne, at jeg forstår ikke helt ministerens optimisme i den henseende, men jeg har bemærket, at ministeren altså faktisk finder, at det vil være muligt at placere nogle af disse højere lønnede tjenestemænd nede i en anden lønramme